14/06/2024

Десетине хиљада Београђана у Спасовданској литији

Ни јака киша није омела десетине хиљада Београђана да учествују у свечаној литији поводом славе свог града.

Још од синоћ, када су мошти Светог Јустина Ћелијског и икона Мајке Божје Знамење свечано дочекане и унесене у Вазнесењски храм, реке верних су притицале светињама на поклоњење. Тако је било и током данашњег дана када Црква слави Спасовдан – Вазнесење Господње, а град Београд своју крсну славу. Већ у раним поподневним часовима потез око Вазнесењског храма био је испуњен благочестивим народом. Убрзо су централне градске улице биле претесне за хиљаде и хиљаде верника којима ни снажан пљусак није био препрека да стану у непрегледну колону заједно са неколико стотина свештеника, елитним јединицама Војске и Полиције, члановима свих београдских црквених хорова и културно-уметничких друштава, вероучитељима и стотинама ученика београдских основних школа.

Звук звона Вазнесењског храма означио је долазак Његове Светости Патријарха српског г. Порфирија под небо које су носили гардисти Војске Србије. У истим тренуцима на почасно место у литији постављене су мошти Преподобног Јустина Ћелијског и чудотворна икона Богородице Знамење. За предстојатељем Српске Православне Цркве у молитвеном поретку кренули су првојерарх Руске Заграничне Православне Цркве, Митрополит источноамерички г. Николај; загранични архијереји берлински и немачки Марко, монтреалски и канадски Гаврило, лондонски и западноевропски Иринеј и штутгартски Јов; као и српски епископи шумадијски Јован, горњокарловачки Герасим, аустралијско-новозеландски Силуан, ваљевски Исихије, хвостански Алексеј, новобрдски Иларион, јегарски и изабрани британско-ирски Нектарије, липљански Доситеј и топлички Петар. Одмах иза Његове Светости у литијском ходу били су председник Владе Републике Србије г. Милош Вучевић, председник Привременог органа Београда г. Александар Шапић, министар привреде гђа Андријана Месаровић, министар за бригу о породици и демографију гђа Милица Ђурђевић Стаменковски, министар без портфеља г. Ненад Поповић, директор Управе за сарадњу са црквама и верским заједницама г. Владимир Рогановић, директор Канцеларије за јавну и културну дипломатију г. Арно Гујон, саветник председника Владе г. Никола Бањац, државни секретар гђа Сања Лакић и надбискуп београдски Ладислав Немет.

Са благословом Његове Светости Патријарха, на челу Спасовданске литије са великим крстом Господњим у рукама био је г. Николај Станић из Дервенте, најбољи ученик Богословије Светог Саве у Београду, а за њим Оркестар Полиције који је дао посебан свечани тон крсном ходу. Прошавши улицама Кнеза Милоша и Краља Милана Спасовданска литија је застала на Тргу Славија, где је патријарх Порфирије прочитао зачало из светог Јеванђеља, а затим је преко Булевара ослобођења стигла до храма Светог Саве на Врачару, где је служен акатист Преподобном оцу нашем Јустину Ћелијском, после чега је духовни поглавар свих православних Срба, Светејши г. Порфирије, одржао беседу коју преносимо у целости:

Браћо и сестре, данас је дан спасења! Данас је дан славља и радости! Данас је, Спасовдан, дан Господњи, празник нашег вечног спасења, догађај када је Спаситељ једном за свагда изместио и преместио нашу вечну отаџбину са земље на небо и поставио људску природу на тако велико достојанство, на престо са десне стране Оца небеског. Зато није ни чудо што су знајући ову истину и Немањићи највеће светиње и задужбине посветили управо

Спасовдану, ни што је слава нашег престоног града овај дан Спасења. Тим радосним поводом се ових дана излило изобиље благодати и благослова на нас и овај град, јер су са нама чудотворне мошти Светог аве Јустина Ћелијског и чудотворна икона Богородице Корено-Курске.

Добро нам дошао, Свети наш оче Јустине! Добро нам дошао у овај велики, празнични дан твоје и наше престонице!

Сви се ми неизмерно радујемо јер твоја благовест Васкрслога Христа и преображенога света данас јаче и гласније него икада пре одјекује Београдом који освећујеш предводећи ову литију не само сведочећи Христа, него нам Га доносећи и дарујући у овом светом ћелијском кивоту. Данас се, Свети наш Аво, овде после осамдесет година поново срећеш са дивним, чудотворним ликом Пресвете Богомајке који је настао у граду Курску, у Русији. Овај је Богородичин образ је, избегавши страдање од комуниста, кратки период мира између два светска рата нашао у нашем престоном Београду. А када је бољшевичка неман у руху безбожног комунизма стигла у Србију, ти си, аво Јустине, био принуђен да замениш универзитетску катедру, амвоне београдских храмова, говорнице престоничких дворана и училишта, након бројних страдања и животних опасности, олтаром скромног, планинског манастира Ћелије и да одатле своју огњену и пророчку реч о Спаситељу човека и света упућујеш српском народу, а да оне стигну и до далеких крајева и постану радост, утеха и светлост свету.

И баш тамо, у тај далеки свет странстовавања на западним странама, отишла је и чудотворна икона Богородичина Курска, названа Знамење, као највећа светиња руског заграничја. Одатле нам данас, из Америке, добротом и љубављу Његовог Високопреосвештенства Митрополита њујоршког и источноамеричког господина Николаја, првојерарха Руске Заграничне Цркве, који је ових дана са нама, стиже у овај молитвени, крсни ход, у нашу литију и у храм Светог Саве да би се састала са Преподобним оцем нашим Јустином Ћелијским, а да би им се ми вечерас и наредних дана поклањали, са молитвеним трепетом их целивали, молили се Христу Господу за мир и добро нашем народу, али и мир свим људима и свим народима, мир целом свету.

Данас страшне демонске силе и олује витлају светом, силе које имају потенцијал да га униште, да униште цивилизацију какву знамо. Те силе на велика и непрестана искушења, сваковрсним претњама и притисцима, стављају и наш православни српски народ. Међутим, имајмо на уму, браћо и сестре, и то да свако искушење, па и највеће искушење за људе и народе, има духовну основу, да је последица духовних обољења, а ратна погибељ,

највеће искушење за људски род, последица је највећег духовног пада.

Због тога, да бисмо се одупрли свим искушењима, на личном, на породичном плану, на плану народа, борећи се за егзистенцијалну сигурност, безбедност и напредак, морамо водити борбу пре свега на духовном плану. Стога нам је Господ даровао прилику да се на дан Вазнесења Његовог, дан славе престоног града српског народа, пред чудотворном иконом Мајке Божје саберемо око Преподобног оца нашег Јустина Ћелијског, нашег Аве, и да сви заједно затражимо његове топле заступничке молитве Вазнесеном Господу и Мајци Његовој.

Браћо и сестре, имати за славу престонице један овакав празник представља и посебан благослов и част, али и одговорност и призвање не само за оне који живе у њему, већ и за читав наш народ. Сви смо различити, али различитости су дар Божји. Дате су нам да бисмо се међусобно допуњавали и обогаћивали, да бисмо били снажнији и способнији да заједно савладавамо свако искушење и зло у нама и око нас. Сви морамо да будемо бољи, да будемо онакви каквим нас Бог хоће, онакви како је записано у светом Јеванђељу, онакви како нас уче заповести Божје. Зато нам је потребан Христос и Његово Јеванђеље, што је наш народ одувек знао, а то знамо и ми овде сабрани. То смо ми. То је наше опредељење. Због тога, човеков пут и циљ, његова мера и сврха, имају упориште и критеријуме, не више пролазне и пале, већ вечне и божанске.

Ови небески, вечни принципи, јесу откривени и записани у Јеванђељу. Они нам једноставно и јасно откривају ко је човек, шта је човек, шта је његова права природа и истинско назначење; шта је здрав и аутентичан човек и какви треба да буду односи међу људима; на каквим вредностима почива једна аутентична заједница. Само онда када поштујемо и примењујемо у животу те принципе, волимо истински Бога и истински волимо сваког другог човека. Та вечна реч Божја, реч о Богу и човеку у Јеванђељу се не може дорађивати, она је апсолутна. Њој се ништа не може одузети ни додати, она не може и не треба да подилази нити да се саображава, духу било ког времена. Напротив, и време и простор, сва творевина, човек, људски род, треба да се преображава у духу Јеванђеља.

Ми знамо да постоје идеологије и идеје које би хтеле да скроје реч Божју по својој мери. То су идеје и идеологије удаљене од Јеванђеља, неретко и супротстављене Јеванђељу. Међутим, свака идеја и идеологија која нема своје упориште и извор у речи Божијој, у речи Христовој, по природи ствари злоупотребљава истинску вредност и значење човека и она није наша. Ми

јако добро знамо ко смо и шта смо. Ми смо православни хришћани, ми смо деца Светог Саве, светог владике Николаја, светог Јустина и свих светих из рода нашег. Од тога нећемо одступити. Од тога што је наше и што јесмо одступити нећемо.

Нека нам увек Господ Спаситељ буде огледало и мера. Ако је Христос тачка ослонца и критеријум, ако је Он циљ и смисао, ако је Он на првом месту, будимо сигурни да ће све остало бити на свом месту. Зато се увек сећајмо громогласних речи Светог аве Јустина којима је опомињао и тешио свој народ, и којима нас и данас овде опомиње и теши: Све за Христа, Христа ни за шта!

Свима вама, браћо и сестре, честитам овај дивни дан Господњи, дан Спасења, Спасовдан, крсну славу нашег престоног града Београда, који нека са свим другим градовима и местима Господ сачува и благослови занавек! Нека Бог благослови сву нашу браћу и сестре где год да живе, и све људе и народе света, посебно оне са којима и поред којих живимо. Упамтимо јасну реч Христову, златно правило: Све што желите да вама људи чине, чините и ви

ха, сваки
а многаја

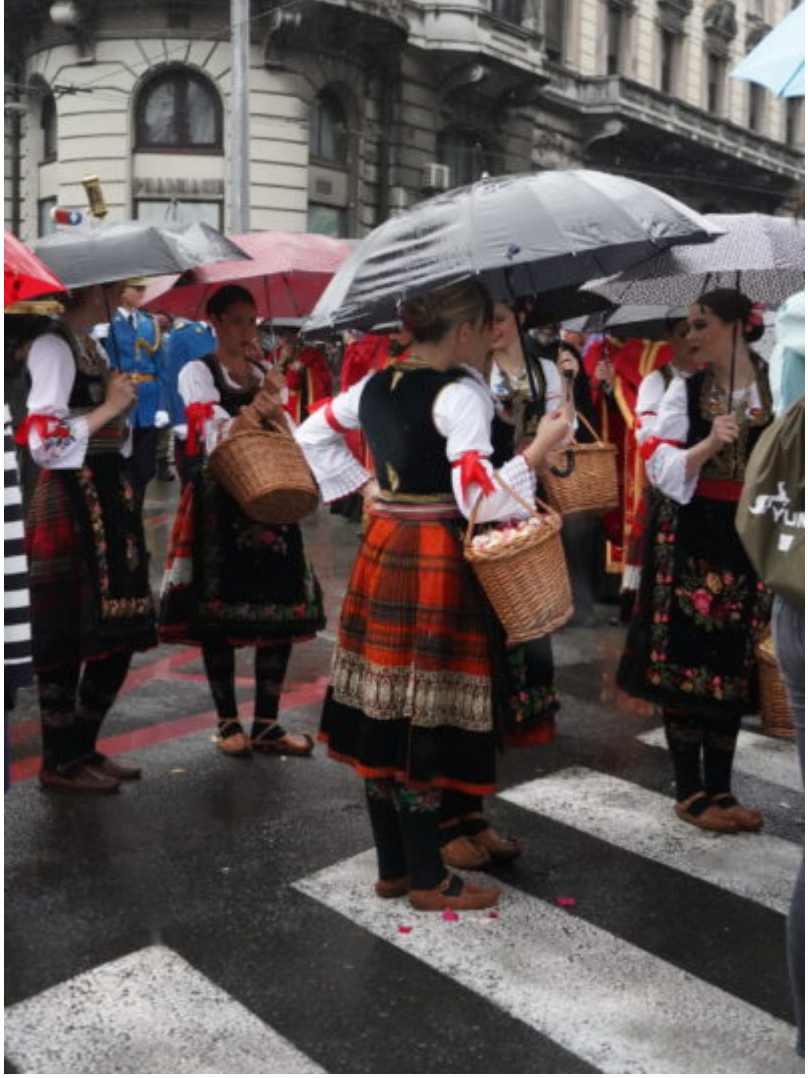

Scholl

B:PM

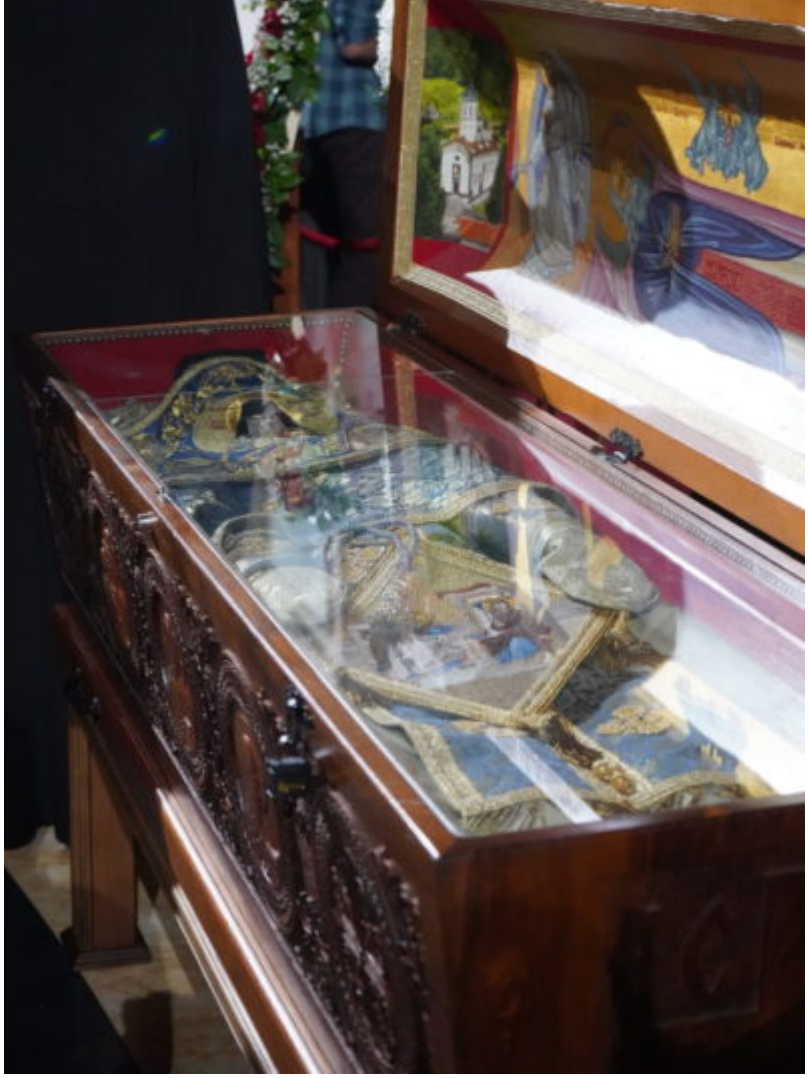

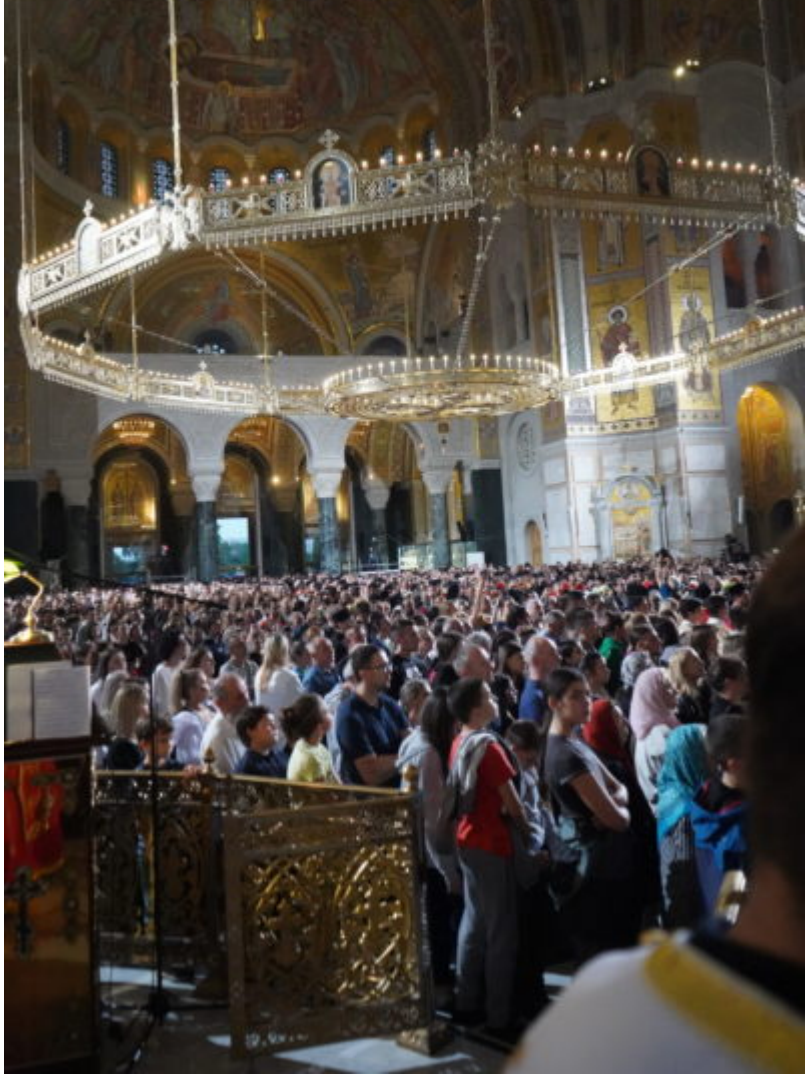

spc.rs